proLékaře.cz | 12.11.2026

MUDr. Lívia Tomášová – portrét ambulantnej diabetologičky

Prečo ste si vybrali odbor diabetológia a poruchy látkovej premeny a výživy?

Čo ma priviedlo k medicíne? Neviem, pôvodne som chcela študovať architektúru. V 4. ročníku na gymnáziu som ale na prihlášku napísala Lekárska fakulta, neviem prečo...

Po skončení fakulty som chcela zostať v Martine, no osud to zariadil inak a nastúpila som na internom oddelení v Lučenci. Myslela som si, že je koniec mojej vysnívanej kariéry. Ale nebol: v kolektíve takmer 20 lekárov bolo 8 lekárov s 3 atestáciami!

Boli to krásne roky a hlavne bolo sa od koho učiť. Ako možno veľa mladých internistov aj ja som chcela byť kardiológ. Veľmi často som slúžila s MUDr. Táňou Kupcovou. Takže jednoznačne to bola ona, kto ma najviac ovplyvnil. Bola mojou učiteľkou v diabetológii a mojím vzorom! A dodnes je...

Čo je podľa vás najdôležitejšie v prístupe k pacientovi, ktorému bol práve diagnostikovaný diabetes, aby ste získali jeho dôveru a motivovali ho k spolupráci?

Vysvetliť mu, že je to ochorenie, ktoré ho bude sprevádzať celý život. Pri žiadnom inom ochorení sa pacient svojím prístupom nemôže podieľať sa na tom, či si pomôže alebo sa poškodí...

Diabetológia zaznamenala za posledných 10 rokov obrovský rozvoj. Ako by ste charakterizovali Vaše možnosti dnes v porovnaní so situáciou pred 10–15 rokmi?

Áno, možnosti liečby sú dnes neporovnateľné ako boli pred 10 rokmi. Máme možnosť poskytnúť pacientom liečbu, ktorá nie je zameraná iba na úpravu glykémie, ale poskytuje im preukázateľne lepšiu kardiovaskulárnu a renálnu ochranu, na čo naši pacienti najčastejšie umierajú.

Ako vidíte budúcnosť diabetológie a myslíte si, že prídu na trh lieky, alebo technológie, ktoré „vyliečia“ diabetes?

Podľa údajov celosvetovo trpí ochorení viac ako 500 miliónov ľudí. Do výskumu liečby sa veľa investuje. Verím, že to raz bude vyliečiteľné ochorenie.

Diabetes mellitus je chronické celoživotné ochorenie, s Vašimi pacientmi sa stretávate dlhé roky, ste svedkami ich životných príbehov. Ktorý pacient bol pre Vás najväčšou výzvou?

Keď som sa učila na atestáciu z diabetológie a čítala som o chronických komplikáciách tohto ochorenia, už vtedy som si pomyslela, že ja s tými pacientmi vlastne prežijem celý život. Dnes, po 34 rokoch praxe to môžem potvrdiť. Ambulanciu navštevujú celé rodiny, vlastne už 3 generácie. No a ktorý pacient mi tak najviac utkvel v pamäti ? Viola Fischer... hlavná hrdinka knihy Mengeleho dievča. Chodila do ambulancie niekoľko rokov, potom sa odsťahovala do Prahy. Bola vždy upravená, ale veľmi smutná. Po jej smrti mi jej dcéra priniesla knihu s venovaním, len vtedy som sa dozvedela o jej príbehu.

Denne sa stretávate s pacientmi, ktorí začali myslieť na svoje zdravie príliš neskoro. Dovoľte nám preto osobnú otázku, ako si udržiavate kondíciu a čo robíte pre svoje zdravie?

Chodím pravidelne cvičiť, dávam si pozor aj na životosprávu. Pre mňa je najväčším liekom spánok (lebo ho mám málo) a veľa smiechu, pozitívni ľudia. Keď je deň, že sú pacienti veselí, ani neviem, že som bola v práci. Škoda, že takých dní veľa nie je. Väčšinou nám energiu odoberú.

Ak by ste mali dať jednu radu svojmu mladšiemu kolegovi, ktorý práve začína v diabetológii, aká by to bola?

Mám šťastie, že v regióne máme veľmi šikovné mladé kolegyne. MUDr. Gabiku Hulinovú zo Zvolena a MUDr. Zuzku Polcovú zo Žiaru nad Hronom. Je to krásny odbor: dnes možno pacienta liečiť komplexne, sú a budú nové technológie. Žiadne iné povolanie vám nedá to, čo medicína...

proLékaře.cz | 12.11.2026

Aj keď tá cesta je náročná, práca s ľuďmi vyčerpávajúca, stojí to za to ! Jasné, že toto si nepomyslím každý deň. Do našej ambulancie chodí už pracovať moja dcéra Paťa Alštocková a verím, že ju budem dobre viesť a že raz prerastie žiak učiteľa.

Prezraďte nám na záver niečo zo svojej životnej filozofie – čo vás napĺňa šťastím, ako relaxujete a kde „dobíjate baterky“?

Je toho viac – kultúra, divadlo, cestovanie, prechádzky so psom. Mám 8 kocúrov, najskôr bol len jeden a tí ostatní si ma tak nejako postupne našli. Už by som nedala preč ani jedného.

Tiež mám dvoch vnukov, Tobiho a Krištofa. Oni ale predstavujú úplne iný rozmer lásky!

Som človek, ktorý veľmi rád robí a na to vyššie uvedené mám málo času... Ale raz sa to určite zmení!

Ďakujeme Vám za odpovede a želáme Vám za redakciu a čitateľov spokojnosť a úspechy v profesijnom aj osobnom živote.

MUDr. Adriana Philippiová – portrét ambulantnej diabetologičky

Krátke osobné a profesijné predstavenie

Volám sa Adriana Philippiová, pôvodom Miškaninová, a som rodáčka z malebného Bardejova. Vo mojom živote ma najviac napĺňa rodina, ktorá ma vždy podporovala vo všetkých mojich úsiliach a cieľoch. Milujem cestovanie, kultúru a prírodu a vždy sa snažím objavovať nové veci a stretávať nových ľudí.

Svoju kariéru v medicíne som začala po absolvovaní Lekárskej fakulty UK Bratislava. Súčasťou mojich profesijných skúseností je práca na internom oddelení NsP Sv. Jakuba v Bardejove, kde som získala cenné poznatky a skúsenosti. Neskôr som sa venovala ambulantnej praxi so špecializáciou na diabetológiu, poruchy metabolizmu a výživy. Aktuálne pracujem ako odborná zástupkyňa v spoločnosti DIADA s.r.o. a súčasne prevádzkujem vlastnú ambulanciu so zameraním na diabetológiu a internú medicínu. Mojím cieľom je poskytovať kvalitnú zdravotnú starostlivosť a pomáhať ľuďom dosiahnuť lepšie zdravie a životný štýl.

Prečo ste si vybrali odbor diabetológia a poruchy látkovej premeny a výživy?

Mnoho našich kolegov išlo na medicínu preto, lebo nemali radi matematiku. Ja som možno výnimka, pretože matematika ma veľmi bavila. A ja stále na ambulancii hovorím pacientom, že diabetológia je ako matematika, lebo stále pracujeme s číslami, ktoré spolu súvisia. Čo je čiastočne pravda. Ale teraz vážne. Už počas medicíny som vedela, že budem robiť internú medicínu, lebo ma veľmi bavila. Len som ešte nevedela, aký odbor. Pôvodne som chcela byť endokrinologička, pretože ma uchvacovalo, ako fungujú hormóny v organizme. Ale primár interného oddelenia mi povedal, že nie je voľné miesto endorinologičky, že môžem ísť na astestáciu internú (II.) alebo diabetológiu. Z diabetológie som vtedy bola trocha rozčarovaná. Že aký je to odbor, čo tam budem robiť, keď existujú asi 3 druhy PAD a asi 4 druhy inzulínov... Teraz som mu po tých rokoch veľmi vďačná, lebo môžem s určitosťou povedať, že je to jeden z najviac sa odborne rozvíjajúcich odborov v medicíne za posledných asi 15 rokov. Odbor, ktorý ovplyvňuje svojou liečbou aj množstvo iných ochorení a orgánov človeka.

Predstavte, prosím, našim čitateľom svoju ambulanciu, spektrum pacientov a problémov, ktoré riešite, a terapeutické možnosti v svojej praxi

Po ukončení atestácie v odbore diabetológia, poruchy metabolizmu a výživy, po 8 rokoch práce na internom oddelení v Bardejove, som sa rozhodla, že skúsim pracovať v svojej súkromnej ambulancii. A tak 1. 7. 2002 začala moja súkromná prax, moja ambulan-